

De Krim-verhaal/het dorp van mijn jeugd

Citroen, citroen.

Ik woon als jongen in De Krim bij Coevorden, ik voetbal bij De Krimse Boys, D.K.B.

Op een keer vraagt mijn moeder: ‘Hoe gaat dat liedje ook al weer? Dat jullie altijd bij D.K.B. zingen wanneer jullie gewonnen hebben?.. .Ik vraag je wat! Dat liedje over citroen citroen?’

‘Gewoon citroen ciroen, D.K.B is kampioen! Tralalala, tralalala.’

Ik zwaai erbij, ik loop door de kamer. Tralalala, tralalala.

‘Waarom vraagt u dat?’

‘Oh... zo maar,’ zegt mijn moeder.

Ze is met haar gedachten al weer ergens anders.

Twee weken later komt de aap uit de mouw.

Het is zaterdag en mijn moeder gaat met het christelijk gemengd kerkkoor ‘Loof den Heer’ naar een korendag in Hoogeveen.

De zangers en zangeressen reizen met de bus en zijn met avondeten terug.

Ik wacht ze bij hun terugkeer op.

Het is een vrolijke boel

In polonaise komen de dames en heren de bus uit, mijn moeder in een vlotte zomerjurk voorop.

Ze geeft de dirigent een arm, ze zingt, ze zwaait: ‘Citroen, citroen, Loof den Heer is kampioen! Tralalala, tralalala!’

Het is de eerste keer in mijn leven, dat ik in mijn moeder een vrouw zie.